

Kedves Tagok!

A Szentlélek nincs a birtokunkban, olyan értelemben, hogy mi birtokolhatnánk Őt, hogy mi azt tehetnők vele, amit akarunk. A keresztségkor, vagy bérmáláskor kézfeltétellel megkapjuk a Szentlelket. De nincs úgy a birtokunkban, hogy azt tehetnők vele, amit akarunk. Ő akkor jön, amikor akar. Azt mondja a Szentírás, hogy olyan, mint a szél, ott fúj, ahol akar. De ha nincs is a birtokunkban, hogy uraljuk, mi a birtokában lehetünk, mi átadhatjuk magunkat Neki. Azt hiszem, a lényeg mindig ezen van. És ebben van az a félelem és remegés is, hogy én átadom magam neked és te fogsz dolgozni, bízom benned, reménykedem benned.

2019. június 8-án az esti szentmisét követő elmélkedésen elhangzott „puncta” – k részletei:

Az apostoli egyház lelki élete.

410. << Ezek állhatatosan kitarítottak az apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban. >> (ApCsel 2,42)

a) A Szentlélek rámutat az apostoli egyház lelki életének három jellemvonására. Egyszerű erőkn épül föl a szép világ; egyszerű elvek teremtik meg a keresztény élet zsenge tavaszának szépségét. Kitarítóknak kell lennünk az apostolok tanításában. Forma, arány, keret kell mindenekelőtt a szép élethez; kell gazdag tartalom, melyből a lélek kialakítja világát; kell termékeny talaj, melyből gyökerei táplálkozzanak. Ezeket az apostoli tan nyújtja. Gazdag forrásokat, áldott rétegeket nyújt. Önmagunkra hagyatva sötétben tapogatózunk, téves irányban indulunk s szuggesztióinknak s illúzióinknak leszünk áldozatai. Terméketlenül, meddön állunk a világban. Az apostoli tan nyújt nekünk eszményi, erkölcsi irányt, s erőt. Bármily tehetség és tűz legyen bennünk, foglaljuk le bízvást az élet és szépség és boldogság e telepeit; hajtsunk ki tavaszi pompában. Ne imponáljon a sok kontár, ki mind eredeti a kudarcban!

Palásti Norbert

A Szentlélek világosság és tűz.

401. a) Ajándéka az Úrnak; oly sajátos és isteni és páratlan, amilyent ő tud adni, például megérinti a vakot, és lát; megérinti a koporsót, és a naimi özvegy örvendező anyja lesz; s úgy tesz most is: megnyitja szemünket, „illuminatos dat oculos cordis” s szemünkben fölragyog a fény: látók leszünk. Látjuk az Isten nagy gondolatait..., bevonulnak lelkünkbe és eltöltenek, és világosság kél nyomukban. Előbb éjben álltunk, élettelen homályban; minden erőtlen volt: az eszme, a gondolat, a remény... Végre „in lumine tuo videmus lumen”, világosságában látunk. Ezt az erőt, illetőleg erőtlenséget tapasztaljuk a lélek változtával magunkban s a világtörténelemben. Vannak gondolatok, melyek őserők gyanánt vonulnak át a lelkeken, például a keresztes hadakon a szentföld igézete, a szent kereszt; az Ágoston korabeli

egyházon Szent István ereklyéinek tisztelete ; a XIV. századon Ferreri sz. Vince alakja; máskor meg mint gyöngye vízerek alighogy szivárognak. Egyszer a lelkek tüzet fognak tőlük, máskor meg csupa „caput languidum et cor moerens”, fáradt fejek, fonnyadt szívek veszik körül őket. „In tenebris et umbra mortis”, sötétben s a halál árnyékában ülünk nélküled, szent édes Lélek, elfajulunk és dicsőséges hivatásunk, mint foszló álomkép jelentkezik néha – néha előttünk; úgy vagyunk, mint az Inkák elfajult nemzetsége, mely rongyosan, pipázgatva lopta a napot őseik palotáinak romjai közt; nem értették meg a géniuszt, a lelket, mely hajdan lelkesítette nemzetüket. Segíteni akarok magamon, s mély tisztelettel töltekezem az Isten gondolataival szemben; szívesen olvasom térden állva a Szentírást.

Palásti László

A tisztítótűz szemléletében.

424. a) Megszeretjük lelkünket, igaz szeretettel. Az önhitség s kényesség elpuhít, beleringat sok hamis nézetbe, helytelen, hiú életbe, elbizzuk magunkat, hogy szeretjük az Istent, sőt buzgóknak látszunk. Elfelejtjük, hogy mily kevéssé fejlett ki bennünk az ellenkezés a rosszal szemben, s mily nagy a hamis szeretet önmagunk s a hálátlan hidegség Isten iránt, s mennyire vagyunk a krisztusi szeretet viszonzásától. Aki ezt elgondolja, az megérti, hogy mi szerepe van a tisztítótűznek; az megérti, hogy ép az a tűz, az a kín biztosít, hogy üdvözülni fogunk; mert Isten gondoskodott róla, hogy az ily tökéletlen teremtések is végtelen boldogságra jussanak, de föleszmélve s kiábrándulva a „tűz által”. Mily alázat leng a tisztítótűz felől! A lelkek érzik, hogy mit érdemelnek; a tisztítótűz telítve van fölséges alázattal.

b) De ugyanebből a meggyőződésből fakad az őszinte buzgalom, mert hiszen a tisztítótűz lángjainál fölismerjük lanyhaságunkat, kényességünket, hanyagságunkat! Észrevesszük, hogy ájtatosságainkban mennyi a megszokás s a formalitás. Mily buzgóknak kellene lennünk gyónásainkban, penitenciáinkban, szentáldozásainkban! Mily tisztaságra törnénk, ha a szívtisztaság kötelmét Isten a tisztítótűz lángjaival ébresztené öntudatunkra! Íme, a tisztítótűzben szenvedő lelkekért följánlott búcsúink. Áhítatunk pszichológiája szeretetre, buzgóságra, tisztaságra, alázatra figyelmeztet; szeretetre az egyház, a lelkek s az önmegtagadás iránt. Ki nyer hát többet, mikor értük imádkozunk? Mi vagy ők? Ők büntetés – elengedést, mi bűn – és büntetésbocsánatot, kegyelmet, buzgalmat s erényt. Gondolom, hogy mi nyerünk ezzel is többet.

Viliné Kovács Edit

Az áldozatok és az engesztelések szelleme.

438. d) Az Oltáriszentség tehát az engesztelés szellemét leheli. Bűnös földön áll az oltára; ólmos fölötte az ég; de mikor feltör az imádás, engeszteléssé válik. Jézus most is, itt is, bűnnel áll szemben, a bűn az ő bántódása, szerető szívének kínja, kín a boldogságban is. Gondolj arra, mi-kor az Oltáriszentség előtt térdelsz: ez a nagy Jézus itt látja a város bűneit, látja azokat, kik halálos bűnben térdelnek előtte; kiknek nyomora szájalmat, de talán utálatot is kelt benne. Iszonyú kórház a világ, az eucharisztia szentélye e kórház kápolnája... miserere, suttogja benne a mi lelkünk főpapja. Ki bírja elviselni a látványt: a lebujok, a matróz-korcsmák, a bűnbarlangok... a világ bűneinek látomását? Szomorú prófétának kell annak lennie, ki e romokon ül

és sír s engesztel! Aki e környezetbe lép, azt megszállja Krisztus lelke; 1. engesztel ő is. Szeretete a szerető szívnek segítségére siet, szíve melegével melegít a hideg világban; a szép lélek kellemével enyhíti a világ kietlenségét; meleg szívet, tiszta vért, ragyogó lelket ajánl föl, megsajnálja s kéri: felejts, ne nézz oda, tekint rám. Emlékezetünkbe hívja híveit, szentjeit; rámutat a csillagkoszorúra, mely e szentség köré lelkekből kötődik. Azt állítja oda a sötéttséggel szembe. A feledést emlékezéssel, a hűtlenséget hűséggel pótolja; sajnálkozik és sír. 2. Azután végre is nem bír magával; szeretete áldozattá nő. Akiben megvan az engesztelő szeretet, az áldozatra szánja rá magát: dolgozni, küzdeni, szenvedni akar Jézusért. Az élveteg világ nem érti azt az éneket, melyet e lelkek zengedeznek: „Croce e delizia”. „Aut pati, aut mori.” Mondogatom, próbálgatom én is, hogy megértsem.

Vili János

Digitális tablónk bemutatja:

- Elmélkedő együttimádkozás fiatalokkal 2019. június 8-án.

Kedves Testvérek, 2019. november 23-án, szombaton a 18.00 órai esti szentmisét követően imádkozunk együtt Prohászka atya sírjánál új papi hivatásokért.

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Vili János
Prohászka Egyházközség